

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου Κύριε! (Αρχιμ. Αθανάσιος Αναστασίου, Προηγούμενος Ι. Μ. Μεγάλου Μετεώρου)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 5 Μαΐου, 2021

Τὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας γεννᾷ στὶς ψυχές μας ἐνθουσιασμό καὶ ἀγαλλίαση, αἰσθήματα ἀγάπης καὶ συγχωρήσεως. Καταυγάζει τὸ Ἅγιον Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του τὴ γῆ, τὸν οὐρανὸ καὶ τὶς ψυχές μας. Συγκλονισμένη ὀλόκληρη ἡ ὑπαρξὴ μας ψάλλει τὸν πασχαλινὸ παιάνα «Χριστὸς Ἀνέστη!»· καὶ πανηγυρίζοντας ἀντιβοᾷ σύμπασα ἡ κτίση «Ἀληθῶς Ἀνέστη!».

Ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας —νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, πλούσιοι καὶ πένητες, πρῶτοι καὶ δεύτεροι, γνωρίζοντες καὶ μὴ γνωρίζοντες, πιστεύοντες καὶ ἀμφισβητοῦντες— ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας, συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν μοναδικὴ λαμπρότητα αὐτοῦ τοῦ συγκλονιστικοῦ θαύματος, συμμετέχει στὴν πνευματικὴ εὐωχία αὐτῆς τῆς μεγίστης τῶν ἑορτῶν τῆς Πίστεώς μας.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, ἀποτελεῖ τὸ Κέντρο τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τὸ Κέντρο τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Πίστεώς μας, τὸ Κέντρο τῶν θείων Γραφῶν καὶ τῆς Θείας Λατρείας. **Γιὰ νὰ οἰκειοποιηθοῦμε, ὁμῶς, προσωπικά τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως πρέπει, ταυτόχρονα, νὰ ἀποτελεῖ τὸ Κέντρο τῆς ψυχῆς μας, τῆς διανοίας μας, τῆς καρδιάς καὶ τοῦ εἶναι μας. Πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, τὸ ἀγαλλίαμα, ὁ πόθος καὶ ἡ λαχτάρα μας.**

Κατὰ τὸν θεοφώτιστο πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας **Ἅγιο Ἰουστίνο Πόποβιτς**: «*“τά πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός”. Τὸ ἀντίθετον Αὐτοῦ; Τὸ κενόν, τὸ μηδέν! Αὐτός εἶναι τὸ Πανεῖναι. Ἐκτός Αὐτοῦ, τὸ μὴ εἶναι. Ἄν δέν εἶναι ὁ Χριστός μέσα σου, δέν εἶσαι τίποτε, εἶσαι μηδέν, εἶσαι ἓνα πτῶμα, εἶσαι τὸ μὴ ὄν. Καὶ τὸ ἴδιον τὸ σύμπαν χωρὶς τὸν Χριστόν, εἶναι πτῶμα, εἶναι μηδέν, εἶναι μὴ ὄν. Ὁ Χριστός εἶναι τὸ Πανεῖναι καὶ ἡ πανενότης. Αὐτός τὰ πάντα πληροῖ καὶ τὰ πάντα συνέχει· ἄνευ Αὐτοῦ τὰ πάντα εἶναι κενά καὶ ἔρημα καὶ διεσπαρμένα. Ἐάν ἀφαιρέσωμεν τὸν Χριστόν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἀπὸ τὸ σύμπαν, ἀπὸ τὴν μέλισσαν, τὰ πάντα κρημνίζονται εἰς τὸ χάος, εἰς τὸ μὴ εἶναι, εἰς τὸ μὴ ὄν, εἰς τὸν θάνατον. Μόνον Αὐτός διὰ τοῦ θεανθρωπίνου σώματός Του, τῆς Ἐκκλησίας, συνέχει τὰ πάντα καὶ πληροῖ τὰ πάντα».*

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**». Σὲ αὐτὲς τὶς τέσσερις λέξεις —ὅπως τονίζει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος— συγκεφαλαιώνονται καὶ τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια τοῦ Χριστοῦ. «**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Κάθε λέξη καὶ ἓνα Εὐαγγέλιο· τέσσερις λέξεις, ποὺ ἀποτελοῦν ὀλόκληρη τὴν Διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας, ὀλόκληρη τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὀλόκληρη τὴν ὑπόθεση τῆς Σωτηρίας μας!...

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι τὸ μεγαλύτερο Θαῦμα ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅλων τῶν ἐπιγείων καὶ οὐρανίων κόσμων· ὅτι εἶναι τὸ Θαῦμα τῶν θαυμάτων· ὅτι εἶναι τὸ Θαῦμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο πηγάζουν καὶ στὸ ὁποῖο συνοψίζονται ὅλα τὰ ἄλλα θαύματα.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς μας εἶναι τέλειος Ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός· ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεάνθρωπος καὶ Κύριος τοῦ ὄρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας εἶναι ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὅτι ἀπέκτεινε τὸν θάνατο, ὅτι «οὐκ ἔστι θάνατος πλέον»!

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι χάρις στὴ νίκη, χάρις στὸν θρίαμβο τοῦ Χριστοῦ μας ἐπὶ τοῦ θανάτου, οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ δύο χιλιάδες χρόνια γίνονται —καὶ πάντα θὰ γίνονται— Χριστιανοί!

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας ἐσκύλευσε τὸν Ἄδη, κατήργησε τὸν Ἄδη, ἐνέκρωσε τὸν Ἄδη.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει τὴν ἐρήμωση τοῦ Ἄδου, τὴν κατάλυση, τὴν ἐκμηδένιση, τὴν συντριβὴ τῶν πυλῶν τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ θανάτου.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι κατενίκησε καὶ τὸ κέντρο τοῦ θανάτου, τὴν ἁμαρτία —γιατὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας εἰσῆλθε ὁ θάνατος.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι κατέλυσε τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· ὅτι κατήργησε καὶ συνέτριψε καὶ αὐτὸν τὸν διάβολο, τὸν προαιώνιο ἐχθρό μας: «Ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες».

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἐλύτρωσε ὅλους ἀπὸ τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς μας, τὸν διάβολο, τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀθανασία ἔγινε ἡ δευτέρα φύση στὸν ἄνθρωπο, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ θνητὸς καὶ πεπερασμένος γίνεται ἀθάνατος καὶ αἰώνιος.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας, μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ ὀδυνηρὰ καὶ ἀνέλπιδα δεσμὰ τῆς ἀπελπισίας, τῆς ἀπογνώσεως, τῆς καταδίκης.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας, μᾶς ἀπέδειξε μὲ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάστασή Του τὴν ἀπύθμενη καὶ ἄπειρη καὶ ἀπαραμίλλη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ἡ λύτρωση, ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας εἶναι τὸ καινὸν γεγονός· ὅτι εἶναι τὸ πραγματικὸ καὶ ὄντολογικὸ γεγονός μέσα στὴν ἱστορία· ὅτι εἶναι τὸ φιλανθρωπότατο γεγονός τῆς θείας Οἰκονομίας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ πλέον νὰ γίνει καὶ πάλι παιδὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα κατὰ χάριν Θεός.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ βιώσει τὴν ἀληθινὴ καὶ οὐράνια χαρὰ, τὴν ἀληθινὴ καὶ ἀνεκκλάλητη ἐσωτερικὴ ἀνάπαυση καὶ εὐφροσύνη, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσα εἰρήνη, τὴν κατὰ Θεὸν σώζουσα σοφία, τὴν ἄνευ ὄρων καὶ ὀρίων ἐμπιστοσύνη καὶ ἐλπίδα στὸν οὐράνιο Πατέρα Του.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀκόρεστη καὶ ἀτελεύτητη ἐνατένιση καὶ ἀπόλαυση τῆς ἀκτίστου δόξης τοῦ Προσώπου τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ἔχει νόημα ἡ ζωὴ μας, ἡ ἀφιέρωσή μας, ἡ ἄσκησή μας, ἡ προσευχή μας, ἡ νηστεία μας, ἡ μετάνοιά μας, ἡ ἀγάπη μας, ἡ ἐλπίδα μας, ἡ ὑπαρξή μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀκριβοδίκαιη ἀνταπόδοση τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων μας· ὅτι ὑπάρχει κρίση καὶ κριτήριο· ὅτι ὑπάρχει αἰωνία κόλαση καὶ αἰώνιος παράδεισος· ὅτι ὑπάρχει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀνάσταση νεκρῶν· ὅτι θὰ ἀναστηθοῦμε ὅλοι μὲ τὰ σώματά μας καὶ τίς ψυχές μας τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως καὶ κατὰ τὰ ἔργα μας ἢ θὰ εἰσέλθουμε στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπολαμβάνοντας τὴν Χάρη Του ἢ θὰ καταλήξουμε στὴν αἰωνία κόλαση, ὑφιστάμενοι τὴν ἀπελπισία τῆς ἀπουσίας Του.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας ἀποτελεῖ τὴν ἀκαταμάχητη δύναμη καὶ τὴν παντοδυναμία τῆς Ἐκκλησίας μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι γιὰ τὸν πιστό χριστιανό ὅλη

ή ζωή του είναι Πάσχα και Έορτή, γιατί όλη ή ζωή του φωτίζεται, χαριτώνεται και αγιάζεται από την άκτιστη Χάρη του Αναστάντος Χριστού μας.

«**Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη!...**» Σημαίνει ότι ενεκρώθη ο θάνατος, έλύθη ή φθορά, έπαυσε ή κατάρρα, άνέτειλε ή άθανασία, ήνέωκται ο Παράδεισος.

«**Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη!...**» Σημαίνει την θανάτωση του διαβόλου, την αίχμαλωσία των άκαθάρτων δαιμόνων, την σωτηρία των χριστιανών, την άνάσταση των νεκρών.

Για όλους αυτούς τους λόγους, όλος ο πιστός λαός του Θεού —παρά τίς τεράστιες δυσκολίες και τους μεγάλους πειρασμούς που βιώνουμε— είμαστε έμπλεοι χαράς και εύφροσύνης, έλπίδας και άναπαύσεως· γιατί «**Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη...**» σημαίνει ότι ο άναστάς Κύριός μας είναι —και πρέπει να είναι— το καλύτεμά μας και ή δύναμή μας: όλη ή ζωή μας και όλη ή άγάπη μας, όλη ή αλήθειά μας και όλη ή άνάπαυσή μας, όλη ή χαρά μας και όλη ή λαχτάρα μας, όλη ή μέριμνά μας και όλη ή άναζήτησή μας, όλη ή τωρινή και αιωνία ύπαρξή μας.

Αφήστε, λοιπόν, τον λαό μας (όλοι έσεεις οί όρθολογιστές και οί κατ' όνομα μόνον χριστιανοί, που δέν παύετε να μειώνετε και να προσβάλλετε την όρθόδοξη πίστη μας), να είναι άναστάσιμος και όρθόδοξος, και **νά πιστεύει και νά έλπίζει** στον Αναστάντα Κύριο και Θεό του και ή ζωή του να είναι μία συνεχής Έορτή. Μή σκοτώνετε την **Έλπίδα** και την χαρά και την ειρήνη από τους άνθρώπους. Νά γνωρίζετε καλά, όλοι έσεεις, ότι ο Αναστάς Κύριός μας έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο στη ζωή μας και στην όλη άνθρώπινη ιστορία. Η φήμη σας και ή δόξα σας, όπως κάθε άνθρώπινη δόξα, είναι πρόσκαιρη και έφήμερη, που θά ξεχασθεί και θά χαθεί.

Κράτησε, λαέ του Θεού, εύλογημένε και προδομένε, ταλαιπωρημένε και άδικημένε, ζωντανή την πίστη σου στον Αναστάντα Χριστό· κράτησε τον Χριστό στο κέντρο της καρδιάς και της ζωής σου· κράτησε, επίσης, ως μόνο χαιρετισμό στις καθημερινές σου άναστροφές μέχρι την Ανάληψη, τον άναστάσιμο και πασχάλιο χαιρετισμό «**Χριστός Ανέστη - Αληθώς Ανέστη!**».

Ο Χριστός μας έξηήλθε νικων και ίνα νικήση (Αποκ. στ' 2). Και δέν θά νικήσει μόνον στο τέλος του κόσμου θριαμβευτικά, ένδοξα, όριστικά και αιώνια. Νικά και σήμερα και κάθε μέρα και παντοτεινά. Παραμένοντας με τον Χριστό μας, είμαστε μόνιμα με τον Αιώνιο Νικητή.

Μυριάκις και άπειράκις δόξα στον Αναστάντα Κύριό μας Ίησοϋ Χριστό!

«**Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη!**»

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Βοηθήματα:

«[Άνθρωπος και Θεάνθρωπος](#)», Αρχιμ. Ίουστίνου Πόποβιτς, Έκδοτικός Οίκος «Άσπτήρ», Αθήνα 1974

«[Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι](#)», Έκδ. Ι. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2005

(Πηγή: aktines.blogspot.com)